

4. előadás

Programozás-elmélet

Definíciók:

- Logikai értékek halmaza: $\mathbb{L} = \{igaz, hamis\} = \{i, h\}$.
- Az A halmazon értelmezett (logikai) állítás egy $Q : A \rightarrow \mathbb{L}$ függvény.
- Legyen Q az A halmazon értelmezett állítás. A Q állítás igazsághalmaza:

$$[Q] = \{a \in A \mid Q(a) = igaz\}.$$

- Legyenek Q_1 és Q_2 az A halmazon értelmezett állítások. A Q_1 és Q_2 állítások ekvivalensek, ha $[Q_1] = [Q_2]$. Jelölés: $Q_1 \equiv Q_2$.
- Legyen $R \subseteq A$ tetszőleges részhalmaz. $P(R)$ olyan állítást jelöl, amelyre $[P(R)] = R$.

Következmény:

Tetszőleges Q állításra igaz, hogy $Q \equiv P([Q])$.

Definíció

Legyenek P és Q az A halmazon értelmezett állítások. A következő logikai műveleteket definiáljuk, un. igazságtáblával:

- ① $P \wedge Q$ (konjunkció / és / logikai szorzás):

P	i	i	h	h
Q	i	h	i	h
$P \wedge Q$	i	h	h	h

A $P \wedge Q$ állítás igaz $\iff P$ és Q is igaz;

- ② $P \vee Q$ (diszjunkció / vagy / logikai összeadás):

P	i	i	h	h
Q	i	h	i	h
$P \vee Q$	i	i	i	h

A $P \vee Q$ állítás igaz $\iff P$ és Q közül legalább az egyik igaz;

Definíció

Legyenek P és Q az A halmazon értelmezett állítások. A következő logikai műveleteket definiáljuk, un. igazságtáblával:

3 $\neg Q$ (negáció / tagadás):

Q	i	h
$\neg Q$	h	i

A $\neg Q$ állítás igaz \iff Q hamis, az állítás hamis \iff Q igaz;

4 $P \Rightarrow Q$ (implikáció / következés / ha P , akkor Q):

P		i	i	h	h
Q		i	h	i	h
$P \Rightarrow Q$		i	h	i	i

A $P \Rightarrow Q$ állítás hamis \iff P igaz és Q hamis.

Állítás

Legyenek P és Q az A halmazon értelmezett állítások. Ekkor

- (i) $[P \wedge Q] = [P] \cap [Q]$;
- (ii) $[P \vee Q] = [P] \cup [Q]$;
- (iii) $[\neg Q] = A \setminus [Q]$
- (iv) Ha $P \Rightarrow Q$, akkor $[P] \subseteq [Q]$.

A megoldás definíciója közvetlenül elég nehézkesen használható a programok készítése során, hiszen az, hogy egy program megold-e egy feladatot az a megoldás eddigi definíciója alapján csak nehezen ellenőrizhető. Ezért bevezetünk néhány új fogalmat, majd ezek segítségével egy elégséges feltételt adunk a megoldásra.

A megoldás definíciójának közvetlen ellenőrzése helyett elégséges feltételt adunk meg a program helyességének ellenőrzésére. Ezt az eredményt a specifikáció tételének nevezzük. A tétel megfogalmazásához két fogalmat vezetünk be:

- 1 Leggyengébb előfeltétel
- 2 Paramétertér

Először a program futásának adjuk meg egy a programfüggvénynél kényelmesebben használható jellemzését.

Definíció

Legyen $S \subseteq A \times A^{**}$ program, R az A állapottéren értelmezett állítás. Az S program R utófeltételhez tartozó leggyengébb előfeltétele az $If(S, R)$ állítás, amelyre

$$[If(S, R)] = \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [R]\}.$$

A leggyengébb előfeltétel tehát pontosan azokban a pontokban igaz, ahonnan kiindulva az S program biztosan terminál, és az összes lehetséges végállapotra igaz R .

Természetesen a leggyengébb előfeltétel igazsághalmazán kívül is lehetnek olyan pontok, amelyből a program egy futása eljut az utófeltétel igazsághalmazába, csak azokból a pontokból nem garantált, hogy oda jut.

Egy program működése úgy is jellemezhető, hogy megadjuk a program tetszőleges utófeltételhez tartozó leggyengébb előfeltételét. A feladat megoldása során az a célunk, hogy olyan programot találjunk, amelyik bizonyos feltételeknek eleget tevő pontokban terminál. Ezért azt mondhatjuk, hogy ha a számunkra kedvező végállapotokra megadjuk a program leggyengébb előfeltételét, akkor a programfüggvény meghatározása nélkül jellemezzük a program működését.

A most következő tétel a leggyengébb előfeltétel néhány fontos tulajdonságát mondja ki.

Tétel (Dijkstra)

Legyen $S \subseteq A \times A^{**}$ program, R és Q az A halmazon értelmezett állítások, és $HAMIS$ az azonosan hamis állítás. Ekkor

- 1 $If(S, HAMIS) = HAMIS$,
- 2 Ha $Q \Rightarrow R$, akkor $If(S, Q) \Rightarrow If(S, R)$,
- 3 $If(S, Q) \wedge If(S, R) = If(S, Q \wedge R)$,
- 4 $If(S, Q) \vee If(S, R) \Rightarrow If(S, Q \vee R)$

Az első tulajdonságot a csoda kizárása elvének, a másodikat monotonitási tulajdonságnak nevezzük.

Bizonyítás

- ① Indirekt tegyük fel, hogy létezik $a \in [If(S, HAMIS)]$. Ekkor definíció szerint $a \in D_{p(S)}$ és $p(S)(a) \subseteq [HAMIS] = \emptyset$. Ez pedig ellentmondás.
- ② Tegyük fel, hogy $a \in [If(S, Q)]$. Ekkor $p(S)(a) \subseteq [Q]$. Mivel $[Q] \subseteq [R]$, ezért $p(S)(a) \subseteq [R]$ és $a \in [If(S, R)]$.
- ③

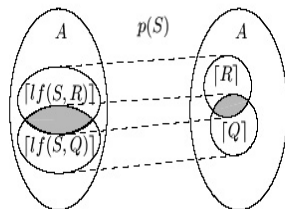
$$[If(S, Q)] = \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [Q]\}$$

$$[If(S, R)] = \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [R]\}$$

miatt

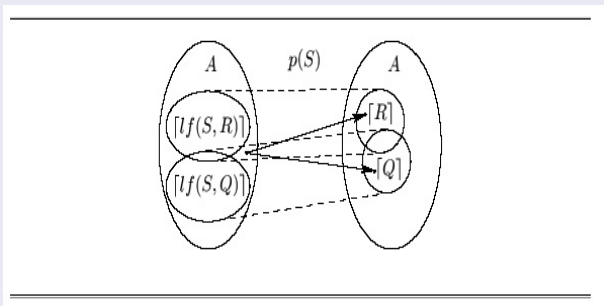
Bizonyítás (3)

$$\begin{aligned}
 [If(S, Q)] \cap [If(S, R)] &= \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [Q] \\
 &\text{és } p(S)(a) \subseteq [R]\} \\
 &= \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [Q \wedge R]\} \\
 &= [If(S, Q \wedge R)].
 \end{aligned}$$

Bizonyítás (4)

Legyen $a \in [If(S, Q) \vee If(S, R)]$. Ekkor $a \in [If(S, Q)]$, vagy $a \in [If(S, R)]$. Felhasználjuk, hogy $Q \Rightarrow Q \vee R$ és $R \Rightarrow Q \vee R$. Ha $a \in [If(S, Q)]$, akkor a 2. állítás alapján $a \in [If(S, Q \vee R)]$. Ha $a \in [If(S, R)]$, akkor a 2. állítás alapján ismét $a \in [If(S, Q \vee R)]$.

Példa

Legyen $A = \mathbb{Z}$, $F = \{(x, y) \mid y = (x^2 - 1)^2 + 1\}$ és

$S = \{(x, \alpha) \mid \alpha = \langle x, x^2 - 1, (x^2 - 1)^2 + 1 \rangle\}$. Ekkor $D_{p(S)} = A$
és

$$p(S)(a) = \{(a^2 - 1)^2 + 1\}.$$

Legyen az S program utófeltétele $R : 1 \leq y \leq 17$, ahol y a program eredménye. Az R utófeltétel igazsághalmaza:

$[R] = \{1, 2, \dots, 17\} = [1..17]$. A

$$p(S)(a) = \{(a^2 - 1)^2 + 1\} \subseteq [R] = [1..17]$$

feltételből $-2 \leq a \leq 2$ adódik. Tehát $[If(S, R)] = [-2..2]$,
amelyhez választhatjuk az $If(S, R) : -2 \leq a \leq 2$ állítást, mint
leggyengébb előfeltételt.

Példa (folytatás)

Legyen az S program új utófeltétele: $R : y = 18 \vee y = 19$. Az $\{(a^2 - 1)^2 + 1\} \subseteq [R] = \{18, 19\}$ tartalmazási feltételnek egész a -ra nincs megoldása. Tehát csak $[If(S, R)] = \emptyset$ és $If(S, R) \equiv h$ lehetséges. Ha viszont az $R : y \in \mathbb{N}$ feltételt választjuk, akkor $[R] = \mathbb{N}$, $[If(S, R)] = \mathbb{Z} = A$ és $If(S, R) \equiv i$.

A következőkben bevezetjük a feladat megadásának egy másik módját, és kimondunk egy gyakorlati szempontból fontos tételt. Általában a feladat nem függ az állapottér összes komponensétől, azaz az állapottér több pontjához is ugyanazt rendeli. Ezeket a pontokat fogjuk össze egy ponttá a paramétertér segítségével.

Definíció

Legyen $F \subseteq A \times A$ feladat. A B halmazt a feladat paraméterterének nevezzük, ha van olyan $F_1 \subseteq A \times B$ és $F_2 \subseteq B \times A$ reláció, hogy $F = F_2 \circ F_1$.

Fontos észrevenni, hogy paraméterteret mindig lehet találni. Például maga a feladat állapottere minden esetben választható paraméterternek úgy, hogy a definícióban szereplő F_1 relációnak az identikus leképezést, F_2 -nek pedig magát az F feladatot választjuk. Ám az, hogy egy konkrét esetben mit is választunk paraméterternek a feladattól függ.

Specifikáció tétele

Legyen $F \subseteq A \times A$ feladat, B az F egy paramétertere,
 $F_1 \subseteq A \times B$, $F_2 \subseteq B \times A$ és $F = F_2 \circ F_1$. Legyen $b \in B$ és legyenek
 Q_b és R_b olyan állítások, amelyek igazsághalmazai

$$[Q_b] = \{a \in A \mid (a, b) \in F_1\} = F_1^{(-1)}(b),$$

$$[R_b] = \{a \in A \mid (b, a) \in F_2\} = F_2(b).$$

Ha minden $b \in B$ esetén $Q_b \Rightarrow If(S, R_b)$, akkor az S program megoldja az F feladatot.

Bizonyítás

Két tulajdonságot kell belátnunk:

- ① $D_F \subseteq D_{p(S)}$
 - ② minden $a \in D_F$ esetén $p(S)(a) \subseteq F(a)$.
- ① Legyen $a \in D_F$ tetszőleges. Ekkor létezik $b \in B$ úgy hogy $a \in [Q_b]$. A tétel feltevése miatt $[Q_b] \subseteq [If(S, R_b)] = \{a \in D_{p(S)} \mid p(S)(a) \subseteq [R_b]\} \subseteq D_{p(S)}$. Tehát $D_F \subseteq D_{p(S)}$.
- ② A $b \in F_1(a)$ tartalmazási feltétel miatt $F_2(b) \subseteq F_2(F_1(a))$ és

$$p(S)(a) \subseteq [R_b] = F_2(b) \subseteq F_2(F_1(a)) = F(a).$$

Példa

Legyen $A = \mathbb{Z}$, $F = \left\{ \left(x, (x^2 + 1)^2 - 1 \right) \mid x \in A \right\}$ és

$$S = \left\{ (x, \alpha) \mid \alpha = \langle x, x^2 + 1, (x^2 + 1)^2 - 1 \rangle \right\} \subseteq A \times A^{**}.$$

Ekkor S program és megoldja az F feladatot.

Alkalmazzuk azonban a specifikáció tételét! Legyen $B = \mathbb{N}$,

$F_1 = \left\{ (x, x^2 + 1) \mid x \in A \right\}$ és $F_2 = \left\{ (u, u^2 - 1) \mid u \in \mathbb{N} \right\}$. Ekkor

$F = F_2 \circ F_1$ és B paraméterter. Legyen $b \in \mathbb{N} = B$ rögzített.

Definíció szerint kapjuk, hogy

$$[Q_b] = \{ a \in \mathbb{Z} \mid (a, b) \in F_1 \} = \{ a \in \mathbb{Z} \mid a^2 + 1 = b \}$$

és $Q_b : a^2 + 1 = b$.

Példa

Hasonlóképpen adódik, hogy

$$[R_b] = \{a \in \mathbb{Z} \mid (b, a) \in F_2\} = \{a \in \mathbb{Z} \mid a = b^2 - 1\}$$

és $R_b : a = b^2 - 1$.

Ugyancsak definíció szerint kapjuk, hogy

$$p(S)(a) = \{(a^2 + 1)^2 - 1\},$$

$$\begin{aligned} [If(S, R_b)] &= \left\{ a \in A \mid \left\{ (a^2 + 1)^2 - 1 \right\} \right. \\ &\quad \left. \subseteq \{b^2 - 1\} \right\} = \{a \in A \mid a^2 + 1 = b\} \end{aligned}$$

és $If(S, R_b) : a^2 + 1 = b$. Ha $b \in B$ olyan, hogy $Q_b = i$, akkor $a^2 + 1 = b$ és $If(S, R_b) = i$. Ha $Q_b = h$, akkor $a^2 + 1 \neq b$ és $If(S, R_b) = h$. Tehát minden $b \in B$ esetén $Q_b \Rightarrow If(S, R_b)$ (tkp. $Q_b \equiv If(S, R_b)$). A specifikáció tétele miatt az S program megoldja az F feladatot (azaz S helyes program).

